

Володарка шкільного книжкового царства

В. М. СЕРЕДА - з когорти тих людей, які віддали обраній в молоді літа професії все своє подальше свідоме життя. А розпочався її трудовий шлях сорок років тому, коли вона, випускниця бібліотечного факультету Київського інституту культури ім. О. Корнійчука, поїхала працювати за направленням у Вижницю Чернівецької області. Через три роки повернулася у рідне Березне, де почала завідувати районною дитячою бібліотекою.

Потім так склалися сімейні обставини, що довелося Валентині Миколаївні виїхати на батьківщину чоловіка у Костопіль. І там вона кілька років працювала за фахом. Хоча згодом доля знову привела молодого культпрацівника в Березне. Тут нетривалий час почергово обіймала посади методиста в районній бібліотеці та бібліотекаря в лісовому технікумі.

А останні тридцять років В. М. Серeda незмінно завідує бібліотекою-філією Березнівського НВК «Загальноосвітня школа 1-11 ступенів — ліцей з професійним навчанням».

-Тоді мені запропонував роботу в школі-інтернаті її директор М. С. Сіренко, - пригадує жінка. - І я не шкодую, що погодилася на його пропозицію. Адже Микола Степанович - великий книголюб, який, до речі, має багату домашню бібліотеку, постійно всіляко сприяв моїй роботі, дбав про поповнення книжкового фонду, гарного облаштування приміщення нашої книгозбірні.

Багато води сплигло з тих пір, чимало чого змінилося у методах діяльності шкільної бібліотеки, яка нині є однією з кращих серед аналогічних у районі. Адже її фонд разом з підручниками складає близько 18 тисяч книг. У розпорядженні учнів та педагогів просторий читальний зал, гарно облаштоване книгосховище, а ще спеціальна кімната, де створено пункт вільного доступу до інтернету. Її облаштування стало можливим завдяки тому, що шкільна бібліотека виграла міжнародний конкурс «Бібліоміст». Отож нині діти та дорослі мають можливість працювати з шістьма комп'ютерами та принтером.

- Яким чином наповнюєте книжковий фонд, - запитує у Валентини Миколаївни.
- Відверто кажучи, останнім часом ми мало отримуємо книг централізовано, - ділиться вона. - Отож шукаємо спонсорів, які безкорисливо допомагають у цьому, зокрема, нам подарували гарні бібліотечки Київське видавництво «Веселка» та фундація Дарини Жолдак «Подаруй книгу». Крім цього, наповнюють наші фонди школярі, які під час щорічних акцій «Подаруй книгу бібліотеці» охоче віддають придбані і прочитані ними художні твори.

Як людина, що з дитинства закохана в книги, моя співрозмовниця з приємністю ділиться досвідом роботи, розповідає про культосвітні заходи, проведені протягом останніх років. Більшість з них, наголошує вона, здійснюється у тісній співпраці з

педагогічним колективом навчального закладу. Зокрема, відчутний виховний і пізнавальний ефект дають великі літературні вечори, приурочені ювілеям письменників, різноманітні тематичні вечори, щорічні тижні дитячого читання та шкільної бібліотеки, бібліотечні уроки та ін.

- Чи люблять діти читати книги в час суцільної комп'ютеризації і засилля Інтернету? - цікавлюся у В. М. Середи.

- Зрозуміло, що зараз учні менше захоплюються книжковими новинками, творчістю класиків та сучасних авторів. Але, разом з тим, в кожному класі є частина вихованців, які з любов'ю ставляться до друкованого слова. І вони, завдяки спілкуванню з книгами, мають багатий словниковий запас, гарно пишуть шкільні твори, у них добре розвинуте логічне мислення і творча уява.

Далі Валентина Миколаївна з приємністю розповідає про те, що протягом минулих років четверо найактивніших школярів стали переможцями обласних конкурсів на звання «Кращий читач» і були нагороджені безкоштовними поїздками на щорічний форум видавців, який проходить у Львові. Там юні книгомани зустрілися з відомими українськими письменниками, отримували від них в дарунок книги з автографами.

Щирою радістю світилися очі В. М. Середи, коли вона розповідала про багатьох дітей, яким вона своєю увагою і професійним хистом зуміла прищепити любов до книги, що згодом стала надійним помічником, вірним другом та порадником в їх дорослому житті. Зокрема, бібліотекар з гордістю говорить про кращого читача учня колишньої школи-інтернату Олександра Форманчука, чия дитяча закоханість у художнє слово привела у дорослі літа до професії журналіста. Нині він працює в Гоцанській районній газеті «Рідний край». Під час святкування 55-річчя навчального закладу Олександр подарував шкільній бібліотеці комплект книг своїх колег-журналістів, а надалі щороку передплачує для бібліотеки чотири періодичні дитячі видання. Він постійно цікавиться життям альма-матер, виявляє їй вдячність у соцмережах за те, що дала путівку у самостійне життя, прилучила до глибоких знань, зародила в душу зерна любові до книги.

Гарні почуття викликають спогади й про інших колишніх шкільних книголюбів, зокрема Оксану Ковтун, яка завоювала звання кращого читача в районних та обласних конкурсах. Нині дівчина успішно навчається в університеті на лінгвістичному факультеті.

В своїй повсякденній роботі Валентина Миколаївна сповідує крилатий вислів відомого радянського педагога-новатора, письменника Василя Сухомлинського : «Школа повинна бути царством книги». На мою думку , ця працююча і закохана у професію жінка своїми творчими стараннями довела ,що вона є мудрою володаркою шкільного книжкового царства.

Павло Рачок.